

би имала единъ голѣмъ износъ на вълна, отъ която народното стопанство би получило много чужди девизи, България на-противъ дава ежегодно около 330.000.000 лева за вносъ на вълна и преди отъ чужбина.

Погледнемъ ли исторически на нашето вълнено стопанство, ще констатираме следното: Нѣкога преди повече отъ 50 години нашитѣ бащи и дѣди носѣха шаечни дрехи, ржчно тъкани отъ ржчно предена прежда, и мѣстната вълна е стигала да задоволи нуждитѣ на страната. Следъ освобождението на България заедно съ новата култура създалото се градско население — интеллигенция — започна да дири европейски финни сукна. Тѣхниятъ вносъ отъ година на година растѣше. Но паралелно съ тия нови нужди отъ по-висококачествени вълнени произведения се разви мѣстната вълнотъкачна и вълнопредачна индустрия, която си постави за задача да задоволи съ мѣстни вълнени произведения станалия взискателенъ български консуматоръ. И ние виждаме, че вносътъ на вълненитѣ платове отъ 267.000.000 лева внесени презъ 1924 г. спада на 10.300.000 лева презъ 1932 год. Въ замѣна на това, обаче, вносътъ на вълнени преди финни нумера за тъкачество отъ 10.000.000 лева, внесени презъ 1923 год. достига 170.000.000 лева въ 1932 год. Отъ съпоставянето на горнитѣ цифри се вижда, че годишната полза, дадена въ работа на народното стопанство отъ замѣната на кржгло 260.000000 лв. платове съ 160.000000 вълнени преди, е точно 100.000000 лева. Редъ е сега за една нова трансформация въ нашата индустрия. Тия 600.000 кгр. вълнени преди ще трѣбва постепенно нашата вълнотъкачна индустрия да почне да си ги набавя отъ мѣстнитѣ вълнопредачни фабрики, отъ което по сжщия редъ народното стопанство ще спечели още много милиони лева. Независимо отъ това, само по този пжтъ, чрезъ употрѣбяването на мѣстно преденитѣ вълнени преди въ нашата вълнотъкачна индустрия, ще сведемъ началния (изходния) материалъ къмъ суровата вълна. И тѣй нашата твърде високо развила се вълнена индустрия ще се постави лице съ лице съ вълната, която даватъ нашитѣ овце.

Веднага изпъква на лице следното: докато нашата индустрия е съумѣла да догони развитието на нуждитѣ на нашето население, нашето овцевѣдство не е направило нито крачка напредъ. Напротивъ, ще се констатира даже и влошаване на качеството на нашата вълна, даже и израждане на нашата овца. Отъ страна на дър-

жавата не сж положени никакви грижи да се подобри расата на нашитѣ овце, за да дадатъ изобилна и по-финнокачествена вълна за нашата индустрия. Отъ друга страна сама държавата увеличава пропастьта между нашето овцевѣдство и индустрията. Ако ние не можемъ лесно да промѣнимъ расата на нашитѣ овце, то трѣбва държавата да има грижа, грубитѣ вълнени платове, добити отъ мѣстна вълна, да се наложатъ при разни държавни доставки. Въмѣсто това, ние виждаме търговетѣ за желѣзничарско облѣкло да предвиждатъ платове отъ финна мериносова вълна, каквато въ България не се произвежда. Родолюбивата юнашка организация предвижда, юнашкиятъ платъ да бжде отъ финна мериносова вълна. Ученицитѣ — тази грамадна младежка армия — се обличатъ сжщо униформено, но никой не взема грижата да ги задължи да употрѣбватъ платове отъ българска вълна. Единствена само армията още употрѣбва за войнишко облѣкло мѣстната вълна, но затова пкъ нейнитѣ поржчки напоследъкъ много намаляха. Разбира се, че и да се взематъ мѣрки да се употрѣбва мѣстната вълна въ горезброенитѣ униформи, това положение не може да трае дълго и коренното разрешение на въпроса си остава пакъ: да се започне веднага въ голѣмъ масщабъ съ редица мѣрки расовото подобрене на нашата овца. Направенитѣ опити въ това направление, както въ нѣкои държавни чифлици, тѣй и въ частни опитни стада, сж дали отлични резултати, и мѣстнитѣ овчари проявяватъ голѣмъ интересъ къмъ тия опити. Опитното мериносово стадо на Бр. Стайнови въ гр. Казанлъкъ е достигнало кржгло надъ 4 кгр. финнокачествени руна още следъ първитѣ кръстосвания и се очаква следъ нѣколкогодишни нови кръстосвания да се получи чисто мериносово качество и добивъ — руна надъ 5 кгр. Разбира се, че голѣма роля играе и храната. Нашитѣ стада, при оскъждицата на паша отъ постепенното разработване на мѣритѣ, просто гладуватъ. И при тоя постояненъ гладенъ режимъ всѣка раса ще се изроди. Затова нашето мнение е, че паралелно съ мѣрките за подобрене на расата, ще трѣбва и да се намали изобщо числото на овцетѣ, за да има възможность по-добре да се хранятъ. Ако вмѣсто 8.800.000 България има само 5.000.000 овце, по-добре хранени, и ако добивътъ на вълната отъ овца се повиши поне на 3 кгр., ще имаме 15.000.000 кгр. годишенъ добивъ много по-доброкачествена вълна, която ще задоволи напълно нуждитѣ на страната и ще се спечелятъ за народното стопанство